

Kinderen in nood!

NIEUWSBRIEF

Vierendertigste jaargang

Nummer 1

zomer 2024

Inzameladres

De Peppels 47,
Bussum
Tel.: 06-42917292
06-4291580

Iedere woensdag van
10.30 tot 15.00 uur,
en op donderdag en
vrijdag van 13.30 tot
16.00 uur geopend.

Secretariaat

Postbus 112,
1400 AC Bussum
Website en contact
www.kindereninnood.nl,

<https://www.facebook.com/StichtingKinderenInNood>

BESTUUR

Voorzitter

Eric de Jong

Vicevoorzitter en bestuurslid sponsorwerving
en public relations

Hilde Eleveld

Secretaris

Marko de Groot

Bestuurslid marketing en communicatie

Tobias Veenendaal

Penningmeester

Jan Mauritz

Bestuurslid logistiek en transport

Loes van Barneveld

Bestuurslid logistiek en transport

Dirk van der Grift

Bestuurslid

Vacature

Ereleden

Joop Heerschop (oprichter)

Anny Heerschop

Dhr. dr. Milo Schoenmaker

Dhr. A. Vladescu, onze voormalige
vertegenwoordiger in Roemenië

Contacten buitenland

Mw. Julia Kovacs

onze vertegenwoordiger in Roemenië

Dhr. Gusztáv Fodor

onze vertegenwoordiger in Hongarije

Dhr. Rudolph Balazhinec

onze vertegenwoordiger in Oekraïne

Comité van aanbeveling

Mw. Anita Brink

Verandermanager, Register Organisatie
coach en director/manager bij Fasett
Notaris

Dhr. Dirk Doude van Troostwijk

Advocaat en Mfn-mediator bij Hamer Advocaten

Mw. Kicky Hamer

Burgemeester gemeente Gooise Meren

Dhr. drs. Han M.W. ter Heegde

General Manager at TSS for PharmaPartners
(NL) and the French speaking business (FR)

Mw. Dorinda van Oosten

Directeur begeleiding- en coachingsbedrijf

Dhr. Etienne van Oosten

Kijk voor informatie over Stichting Kinderen in Nood op www.kindereninnood.nl

Bij de foto's van de voorpagina:

Oekraïense kinderen in een vluchtelingenopvang in Râmnicu Vâlcea in
Roemenië ontvangen een voedsel- en hygiënepakket.

Van de voorzitter

Beste lezer van deze nieuwsbrief,

Om maar direct met de deur in huis te vallen: na een periode van ruim 33 jaar heb ik besloten om het wat rustiger aan te gaan doen en mijn functie als voorzitter op 1 oktober 2024 over te dragen aan Hilde Eleveld.

De stichting heeft faam, is liquide, heeft een volwaardig en voltallig bestuur en heeft in de afgelopen jaren innovaties doorgemaakt waardoor wij in staat zijn gesteld om 327 transporten naar Oost-Europa en Oekraïne te versturen. Het lijkt mij daarom ook een juist moment om het stafje over te dragen.

Eric de Jong spreekt tijdens een diner in Roemenië (mei 2024).

Begin dit jaar heb ik bij de bestuursleden aangegeven dat de grote hoeveelheid werk die ik verricht voor Stichting Kinderen in Nood niet langer te combineren valt met mijn bedrijf en mijn privéleven. Daarnaast wil ik ook wat meer gaan genieten van mijn vrije tijd, omdat ik ook merk dat gezondheid niet iets voor eeuwig is.

Het is intern binnen het bestuur al even bekend en ik heb in februari aangegeven dat ik de wens heb om mijn werkzaamheden over te dragen. We hebben in goed overleg invulling kunnen geven aan mijn taken. Ik ben er dan ook buitengewoon trots op dat voor de eerste keer een vrouw

voorzitter wordt van deze prachtige stichting. Hilde heeft inmiddels al veel kennis van de stichting en veel bestuurlijke ervaring opgedaan in haar werkzame leven. Inmiddels zijn wij achter de schermen al volop bezig met kennisoverdracht en zullen ook de relaties en overige werkzaamheden met warme hand overgedragen worden.

Ik kan mij voorstellen dat mijn besluit mogelijk onverwachts komt, want Kinderen in Nood is mijn leven. Ongetwijfeld zullen er ook mensen zijn die ideeën hebben hoe ik aan had kunnen blijven.

Maar ik weet als geen ander dat het werkzaamheden zijn die zich niet makkelijk laten sturen. Zodra een ramp zich voordoet sta je als bestuurder aan de lat en dat vraagt veel inzet en tijd.

In overleg met en op verzoek van het bestuur blijft mijn kennis en ervaring op de achtergrond beschikbaar.

Ik blijf aan als adviseur en sparring partner van het bestuur en in de relatie naar grote sponsors als verbindingsschakel, daarnaast zal ik zitting nemen in het Comité van Aanbeveling.

Voorts kijk ik terug op een prachtige en leerzame periode waarbij ik de afgelopen 33 jaar een steentje heb kunnen bijdragen aan het geluk van (wees)kinderen en hulpbehoevenden in Oost-Europa.

In september zal ik tijdens de vrijwilligersdag officieel afscheid als bestuurder nemen.

Rest mij jullie allen te bedanken voor het gestelde vertrouwen en ik wil alle vrijwilligers in binnen- en buitenland, bestuursleden, buitenlandvertegenwoordigers en CvA-leden veel succes toewensen in de ontwikkeling en toekomst van de stichting. Ook dank aan mijn vrouw en kinderen die mij toch wel vaak moesten missen omdat ik voor de stichting aan het werk was.

Namens het bestuur van Stichting Kinderen in Nood,

Eric de Jong - Voorzitter

Bezoek aan Roemenië en aan de Oekraïense vluchtelingenkampen

Van 2 tot en met 5 mei 2024 gingen Loes, Dirk en Eric op inspectiereis naar Roemenië. In Boekarest werden wij opgehaald door Julia en haar man Zolly en reden vervolgens door naar Râmnicu Sărat. Daar bezochten wij het wees- en revalidatiecentrum en een bejaardentehuis dat de stichting vanaf het eerste moment dat zij bestaat ondersteunt.

We werden welkom geheten door Corina (voormalig vertegenwoordigster voor Kinderen in Nood) en Daniel Negoita van Cito waar zo'n 130 mentaal en fysiek gehandicapte kinderen en jongvolwassenen wonen.

De Tijd staat stil

Ondanks het feit dat de stichting in de afgelopen decennia veel hulp geboden heeft, lijkt het of de tijd hier stil staat.

De door ons geïnstalleerde professionele wasmachines en drogers en ook de verwarmingsinstallatie functioneren goed, maar de bouwkundige staat van de gebouwen is slecht. Zo is het linoleum op de vloeren tot

op de draad versleten en zijn er grote gaten in de harde vloerbedekking zichtbaar. Er hangt in de slaapzalen slechts 'een peertje' aan het plafond. Ook het sanitair is op veel plaatsen echt totaal op, douchebakken zijn doorgeroest, leidingen functioneren niet meer en kamers en gangen dienen een grondige onderhoudsbeurt te krijgen. Ondanks het feit dat de EU veel geld investeert in Roemenië vallen deze mensen tussen wal en schip. Financiële steun gaat vaak naar infrastructuur en onderwijs.

Wat kunnen wij doen

Wat wij hier kunnen doen is het doneren van bedden en proberen om linoleum of andere harde vloerbedekking van bedrijven in Nederland te krijgen. Hiermee kunnen we de kamers in ieder geval in betere staat maken. We bezoeken tijdens de rondleiding ook de keuken. De gehaktmolen heeft het begeven en in de kleinere Roemeense dorpen is het niet gebruikelijk om al geprepareerd vlees te kopen in de supermarkt. Vaak gaat het hier om grotere stukken vlees die zelfstandig vermalen worden zodat het gebruikt kan worden voor onder andere worst en gehakt.

Wij zeggen toe dat namens de stichting een gehaktmolen aangeschaft kan worden ter waarde van maximaal € 500,-.

Controleren van kleding

Omdat het onmogelijk is op dit moment met vrachtwagens naar Roemenië te rijden vanwege het verscherpte toezicht aan de grens, is alles zo'n beetje op. De reden dat wij niet de grens over komen ligt onder andere in het feit dat er per kledingstuk een document beschikbaar moet zijn. Door een veterinaire arts moet gecheckt worden of het kledingstuk vrij is van luizen of ander ongedierte, hetgeen een onmogelijke opgave is. De verwachting is dat nadat Roemenië toegetreden is tot het Schengen-akkoord er weer versoepeling zal plaatsvinden aan de grens, maar tot die tijd is

het voor ons onmogelijk om kleding te brengen. De ambassades in Roemenië en Den Haag en de consul en Buitenlandse zaken, geven geen reactie of advies.

Er is chronisch tekort aan zomerkleding in alle tehuizen en daarom besluiten we als stichting lokaal kleding aan te kopen voor een bedrag van € 4000,-.

Ons weeskind Ionut

Ook ontmoeten we Ionut, het weeskind dat we tijdens onze eerste reis ontmoeten. Al bijna 34 jaar verzorgen we hem op afstand door het sturen van kleding en inventaris. Ionut is een van onze vrijwilligers ter plaatse en hij stelt ons regelmatig op de hoogte van alle noden. Wij bezoeken hem thuis in zijn kleine tweekamerappartement. Hij is zichtbaar emotioneel want hij vindt het fantastisch fijn dat we hem thuis bezoeken. Hij noemt Loes Mama en ik ben zijn Tata.

In zijn flat zien we allemaal spulletjes terug die ooit in de Haven hebben gestaan en nu een plekje hebben in zijn schamele onderkomen. Hij is ons zo dankbaar dat wij hem nooit zijn vergeten. Op zijn beurt helpt hij Stichting Kinderen in Nood weer met het verdelen van gedoneerde chocolade. Fijn dat hij zo'n mooi mens is geworden en de ontvangen liefde weer doorgeeft aan anderen.

Bejaardentehuis

Ons volgende bezoek is aan bejaardentehuis Cia. Mevrouw Nacu ontvangt ons en is heel blij ons weer te zien. Hier is de vraag groot naar kleding, pantoffels, nachtkleding en hoog-laagbedden. De ouderen hebben het goed maar elke vorm van luxe of eigen invloed op beleid ontbreekt.

Omdat er geen kinderen zijn die hun kunnen verzorgen of omdat zij hun eigen kinderen hebben overleefd is er verder niemand die naar ze omkijkt.

Ons valt op dat de verpleging liefdevol omgaat met alle bewoners.

Wij hebben chocolade meegebracht die door Ionut wordt uitgedeeld.

Naast de vraag om kleding is ook hier een keukenmachine hard nodig; zowel de

blender als de gehaktmolen hebben het begeven. Voor mensen op leeftijd zonder tanden en kiezen is het ondoenlijk om ongemalen vlees te eten en ook hier zeggen wij toe dat zij een gehaktmolen en blender mogen kopen met een maximaal bedrag van € 500.

Dankbaar voor alles

Vervolgens brengen wij een bezoek aan huisnummer 9 van directrice Coco.

Ook in dit tehuis voor zwaar mentaal en fysiek gehandicapte kinderen komen wij al sinds decennia en brengen wij met enige regelmaat kleding, bedden, matrassen, dekens, kussens en kleding. We krijgen een uitgebreide rondleiding en worden steeds gewezen op inventaris en goederen die wij vanuit de SKIN hierheen brachten.

Ze zijn ons enorm dankbaar voor alle hulp die wij bieden want wij zijn de enige stichting die hun nooit vergeten zijn en zonder onze hulp is er te weinig zicht op perspectief. Onze steun motiveert de medewerkers en leiding om door te gaan.

Grote inflatie

Vervolgens rijden we naar Rupea. Onder-

weg praten we over het leven in Roemenië dat door de grote inflatie en het uitblijven van looncompensaties voor veel Roemenen lastig is. Ook in Roemenië is het weliswaar goedkoper dan in Nederland, maar de verschillen worden steeds kleiner. Om een voorbeeld te geven: een eenvoudig brood kost € 1, een liter benzine kost € 1,56 aan de pomp en één kilo vlees om zelf gehakt van te draaien kost € 6. Met een inkomen van tussen de € 500 en € 1000,- zijn ook deze prijzen hoog. Ook huur en ziektekostenverzekeringen zijn de laatste jaren flink gestegen.

vertelde dat deze wagen al ruim 100 keer is uitgerukt en vele branden heeft kunnen blussen. De burgemeester bevestigt dit verhaal en laat zelfs een video zien waarbij de bluswagen in actie komt. Deze video heb ik uiteraard gedeeld met onze vrienden in Zwartsluis.

Om de hoek ligt het ziekenhuis waar we ook veel goederen heen gestuurd hebben. We inspecteren de ambulance die door Zwartsluis geschonken is en waar ook Kinderen in Nood een bijdrage aan heeft geleverd. De chauffeur is trots op de bus en demonstreert het gebruik.

Julia smeekt ons om haar niet te vergeten, wetende dat transporten nu lastig de grens over komen, want kleding, schoenen, speelgoed, sportartikelen en voedsel blijven hard nodig. Het magazijn dat ze nu gebruiken is tijdelijk en binnenkort verhuizen ze naar een nieuw onderkomen in de plaats Hoghiz, een buurgemeente van Rupea.

Brandweerkazerne

Op loopafstand van het magazijn staat de brandweerkazerne. Enthousiast komen de brandweermannen op ons afgelopen, omdat zij ons herkennen van ons bezoek van twee jaar geleden. Deze kazerne heeft vorig jaar een heel mooie volledig ingerichte brandweerauto gekregen van de partners

in Zwartsluis. De brandweercommandant

De ambulance wordt met name ingezet om mensen die niet geholpen kunnen worden in Rupea te transporteren naar Braşov waar een medisch centrum is voor de zwaardere operaties.

Geen computerles zonder onze hulp

In de middag brengen we verschillende bezoeken aan lokale scholen en constateren dat alle hulpgoederen die wij in de loop der jaren gebracht hebben, goed ingezet worden. Zo brengen we een bezoek aan een school waar met name Hongaarse kinderen studeren en zien dat de computers die we daarheen brachten goed gebruikt worden.

De docenten merken op dat zonder onze steun kinderen geen computerles hadden ontvangen. Het smartboard dat aan de

muur hangt wordt goed gebruikt en is ook een donatie vanuit Zwartsluis dat via de logistiek van Kinderen in Nood verstuurd is. Een prachtige samenwerking waarmee wij elkaar versterken.

Transsylvanië

In de middag ontmoeten we alle vrijwilligers van Stichting Kinderen in Nood Transsylvanië. Een grote groep enthousiaste vrijwilligers die zich inzetten om de vrachtwagens uit te ruimen, de ingekomen goederen te sorteren en vervolgens te verdelen over de projecten. Ook ontmoeten wij hier Vladimir met zijn vrouw en de voorzitter van de stichting uit Cluj. Zij houden zich bezig met voedseltransporten naar Odessa.

Wij hebben hen al twee keer ondersteund met € 5000,- aan voedsel. Zij zijn ons zeer dankbaar voor onze steun en vragen vooral om hiermee door te gaan.

De volgende morgen vertrekken we met twee volle bussen met voedsel, vitaminepreparaten en persoonlijke verzorgingsmiddelen voor de dames naar de vluchtelingenkampen van de Oekraïners. De huisvesting vindt daar plaats in leegstaande hotels en gebouwen zonder enige luxe. Het is een lange tocht en we zitten ruim vijf uur in een busje maar klagen doen we niet want we doen het uiteindelijk voor de mensen die onze steun hard nodig hebben.

Emotioneel

Het is Orthodox Pasen op het moment dat wij de kampen bezoeken, dat maakt het extra bijzonder. Bij aankomst staan er al grote drommen mensen netjes in de rij te wachten, omdat zij weten dat wij komen. We laden de bussen uit en vrijwilligers ter plaatse tellen alle goederen zodat er pakketten gemaakt kunnen worden voor individuele families. We brengen hen olie, bloem, pasta, jam, suiker, gedroogde bonen, maandverband, shampoo en koekjes en chocolade voor de kinderen. Het is vaak emotioneel om te zien dat op zo'n kleine afstand vanaf Nederland er zoveel honger is. Door in de ogen van de in de rijen wachtende jonge vrouwen met kinderen op hun arm te kijken, zie ik mijn eigen dochters en kleinkinderen voor me. Dit maakt mij emotioneel en op het moment

dat een meisje van circa 12 jaar uit de rij stapt en bij mij een armbandje omknoopt, met de kleuren van de Oekraïense vlag,

rollen bij mij de tranen over de wangen. Hierop vraagt het meisje aan mij: "Waarom huilt u?"

Als blijk van waardering ontvingen wij een T-shirt met een dankboodschap en afbeeldingen van kinderhandjes erop.

Dit zijn de momenten die mij doen beseffen dat onze hulp mogelijk generaties lang nodig is en dat ik weet waar we het voor doen. Hierna brengen we een bezoek aan een andere locatie, 10 kilometer verderop waar vluchtelingen gehuisvest zijn.

Ook hier delen we voedsel en vitaminepreparaten uit. De mensen zijn ongelooflijk blij met onze komst en vertellen dat wij hier al voor de achtste keer hulp hebben gegeven binnen twee jaar tijd.

Andere organisaties komen wel langs, maar geven geen concrete hulp meer. Unicef was

recentelijk ter plaatse om foto's te nemen. Medewerkers keken op hun laptops, maar van hulp was geen sprake.

Taart en koekjes

Van het weinige voedsel dat beschikbaar is, hadden de Oekraïense dames een lunch voor ons gemaakt. Deze lunch was met eenvoudige ingrediënten zoals rode kool, courgette, kippenlevertjes, mais en aardappel zeer liefdevol klaargemaakt. We ontvangen een mooie taart en koekjes met Oekraïense tekst erop. Deze waren de dag ervoor ook door de vrijwilligers aan de soldaten aan het front uitgedeeld. Dit was ook weer een ervaring die me

emotioneerde. Ook hier hopen ze dat we ze niet vergeten.

We raakten in gesprek met een van de vrijwilligers ter plaatse die ons vraagt om voor de 300 kinderen die daar zijn voetballen te kopen, een trampoline of andere zaken, want ze willen heel graag dat de kinderen ook activiteiten kunnen ontplooiën. Door de oorlog moeten ze al zoveel missen. Zo willen ze ook deze zomer een zomer-kamp organiseren en daarvoor zeggen wij € 500,- toe.

Daarna rijden wij terug naar Hoghiz waar we rond 20.00 uur 's avonds aankomen. Hier wordt op ons gewacht en krijgen we een zogenaamd afscheidsdiner gemaakt bij één van de vrijwilligers thuis, een heuse barbecue met allerlei lekkere gerechten. Als blijk van waardering voor de onderlinge en mooie samenwerking tussen Kinderen in Nood Nederland en Stichting Kinderen in Nood Transsylvanië ontvangen wij alle drie een mooie en handgemaakte mok met aan beide kanten een logo van Kinderen in Nood en Kinderen in Nood Transsylvanië.

We kijken terug op een mooie reis en zijn zeer dankbaar dat wij met beperkte middelen die wij hebben impact kunnen maken bij mensen die onze hulp meer dan nodig hebben.

Grote dank aan alle vrijwilligers die het mogelijk maken en in het bijzonder aan Julia en Zolly die ons op fantastische wijze ontvangen hebben.

Eric de Jong - Voorzitter

Kinderen in Charkov een stad aan het front in Oost-Oekraïne die veel onder vuur ligt, hebben paaschocolade uit Nederland gekregen

Hulpgoederen aan Oekraïne, waar komen de hulpgoederen terecht?

Dankzij de vrijwilligers worden de hulpgoederen vanuit Hongarije, Slowakije, Roemenië of Oekraïne zelf naar de kinderen en burgers gebracht die het kwetsbaarst zijn en ze het meest nodig hebben. De vrijwilligers van het team van Rudolph Balazhinec die met onze hulpgoederen naar het front van Oekraïne rijden, verdienen respect vanwege de risico's en het gevaar dat ze lopen om onverwachts in een vuurlinie terecht te komen. Hierbij een paar voorbeelden waar de transporten naar toe gaan in Oekraïne.

Kleding, speelgoed, voedsel en paaseieren kwam terecht bij een weeshuis voor 0- tot 4-jarigen in Svalyava. Kleding, voedsel, hygiënische producten, medische hulpmiddelen werden naar Zaporizja gebracht, een grote stad 45 kilometer van de frontlinie waar veel gevluchte burgers uit de bezette gebieden zijn terechtgekomen of omdat hun huis kapot is geschoten of geraakt door een drone of wegvliegend projectiel.

Veel kleding werd gebracht naar een vluchtelingenopvang in Komyshany in de regio van Cherson, 10 kilometer van de frontlinie en de stad Kramatorsk waar veel gevluchte burgers van de door de Russen bezette steden Avdiivka en Bachmoet leven. Talloze dozen met luiers en incontinentiemateriaal en hygiënische producten werden in de dorpen in de frontlinie verspreid onder hulpbehoevende bejaarden die geen kant op kunnen of willen.

Aparte vermelding verdienen Vladimir Skalski en zijn Oekraïense vrouw, Yullia. Zij reden vanuit hun woonplaats Cluj in Roemenië tussen de bombardementen door twee keer naar een ziekenhuis in Lyubashivka in de Odessa regio. Een tocht van bijna 1000 kilometer. Ze brachten medicijnen en voedsel dat dankzij financiële donaties van SKIN kon worden ingekocht.

1. Oekraïense kinderen ontvangen voedsel

2. Weeshuis voor 0- tot 4-jarigen hebben chocolade paaseitjes ontvangen

3. Bejaarden ontvangen incontinentiemateriaal

IN2MEDIAR

Van Visie naar Resultaat!

www.in2mediar.nl

NOTARISKANTOOR ●
DOUDE VAN TROOSTWIJK ●

📍 Meerweg 17 | 405 BB Bussum
Postbus 1217 | 400 BE Bussum
☎ +31 (0)35 712.32.37

☎ +31 (0)35 698 11 52
✉ info@doudevantroostwijk.nl
🌐 www.doudevantroostwijk.nl

Voor € 250,00 kan ook
uw advertentie hier komen
te staan.

Mail dan naar pr@kindereninnood.nl

Wij leiden communicatie in goede banen!

MailStreet helpt bedrijven effectiever met hun klanten te communiceren. Wij vertalen digitale klantdata naar gepersonaliseerd print- en drukwerk of online berichten en regelen alles tot op de deurmat of in de mailbox van de ontvanger.

Voor ons is communicatie méér dan het verzenden van folders, brochures of digitale berichten. Wij zorgen ervoor dat informatie effectief, persoonlijk én onderscheidend bij uw klant binnenkomt, ongeacht via welk kanaal.

Digitaal of op papier, samenwerken met MailStreet houdt de klantrelatie gezond.

www.mailstreet.nl

info@mailstreet.nl

(088) 67 67 777

Terugblik op mijn 'reis' als bestuurder in de afgelopen 34 jaar.

Mijn reis als bestuurder begon eind 1990 toen ik met mijn oudste dochter Manon op de arm de Bussumer Courant las en kennis nam van het eerste hulpgoederentransport naar Roemenië. Een groep vrienden uit Bussum had besloten hulp te bieden aan Roemeense weeskinderen.

Op 25 december 1989 werden dictator Nicolae Ceaușescu en zijn vrouw Elena geëxecuteerd door een vuurpeloton in Târgoviste. Ceaușescu leefde in weelde

omstandigheden in de riolen van Boekarest. Officieel kende het land geen weeskinderen en waren er in die tijd ook geen weeshuizen of revalidatiecentra voor gehandicapten. Alleenstaanden en gehandicapten zwierven over straat en bedelden bij stoplichten of zochten hun kostje bij elkaar op de immense vuilnisbelten. De verhalen van Theo en Miep Splinter grepen mij enorm aan. Het deed mij besluiten een brief te schrijven naar de initiatiefnemer Joop Heerschop die inmiddels de stichting Kinderen in Nood opgericht had samen met zijn vrouw Annie,

en overdaad, terwijl het volk verhongerde. Hij regeerde met harde hand over het communistische land en liet zijn tegenstanders uit de weg ruimen.

China was een voorbeeld voor Ceaușescu. Hij zag hoe groot dit land was en nam zich voor om van Roemenië de tweede wereldmogendheid te maken. Hij onteigende landerijen en bouwde overal flats. De werkloosheid in Roemenië was groot, er was geen eten en het enige dat restte was de liefde voor elkaar. Veel ouders waren echter niet in staat om hun kinderen een gezond opvoeding te bieden. Roemenië had daarom veel zwerv-en weeskinderen. Veel kinderen leefden in erbarmelijke

dochter Marion en anderen. Nog dezelfde week werd ik uitgenodigd voor een gesprek en vanaf 1991 nam ik deel aan het bestuur.

Vertrouwen winnen

Vanaf dat moment gingen Joop en ik, soms vergezeld van anderen twee keer per jaar naar Roemenië om ter plaatse de situatie op te nemen. De omstandigheden waren schrijnend en we probeerde met lokale mensen het vertrouwen te winnen van de lijmsnuivende kinderen als we stemmetjes hoorden uit de riolen. Vaak waren kinderen mishandeld en hadden ze last van luizen en de 'Engelse ziekte'. Door tekort aan vitaminen waren hun rug

en ledematen vergroeid. Soms vielen ze ten prooi aan zigeuners die botbreuken toedienden waardoor ze na vergroeiing meer sympathie kregen en daardoor beter konden bedelen. Geld werd overigens direct afgepakt.

In die tijd verliep de communicatie per brief die soms wel zes weken onderweg was. Vaak waren de brieven geopend voordat deze ons bereikte vanwege de controle van het communistische regime. Een enkele keer lukte het om telefonisch contact te krijgen maar dan was de taal vaak een belemmerende factor.

We reisden in die tijd met een oud Russisch vliegtuig en konden elkaar tijdens de vlucht niet verstaan vanwege de lawaaige motoren. En bij de landing en de klap op het asfalt vielen de zuurstof maskers uit de plafonds en bungelde vervolgens in je gezicht. Bij aankomst op het Roemeense vliegveld werden we begeleid door zwaar bewapende militairen die onze koffer tot op de bodem leegmaakte om te kijken of we iets het land binnenbrachten dat niet toegestaan was.

We gingen naar het treinstation in Boekarest waar Roemeense burgers ons behulpzaam waren met het vinden van de juiste wagon. De treinreis was in de jaren negentig in Roemenië een avontuur op zich. Iedereen had een vooraf gereserveerde plaats. Toen wij beseften dat we naar een verkeerd treinstel geleid werden sloegen ze een riem om ons middel en waren onze handen straks langs ons lijf gebonden. Ze proberen onze portemonnees te rollen en onze koffers te stelen. Joop bedacht zich geen moment en deelde een knietje uit en het lukt mij om mijn handen vrij te spelen en onze spullen veilig te stellen. Daar stonden we dan in een vreemd land op een plek waar we zo snel mogelijk weg wilden. Vervolgens reden we met een grote diesel locomotief met tientallen wagons urenlang in het pikdonker naar Buzău.

Mede passagiers zaten in de trein met open canisters met benzine of een gans onder hun arm en aan het plafond schitterde een fietslampje om het alles zeer illuster te maken. Na ca. zes uur stopte de trein ergens op de rails en de conducteur wees ons de looprichting. Daar stond midden in de nacht ons contactpersoon Vladescu met een olielamp te zwaaien als herkenningstekens aan de rand van het spoor.

Anno 2024

Inmiddels gaat alles anders. Bijna iedereen spreekt een woordje Engels en de communicatie loopt via internet. We hebben goede vertegenwoordigers ter plaatse met een grote schare vrijwilligers. Toch waren deze eerste ervaringen geen reden om mij niet in te blijven zetten voor Kinderen in Nood. De ellende die we tijdens onze reizen allemaal tegen kwamen was onbeschrijfelijk. Mijn credo is dan ook; *geen kind zou in armoede mogen leven! En als we minimaal een kind per dag een lach op het gezicht kunnen toveren dan is mijn dag geslaagd.*

Een paar hoogtepunten zijn mij heel dierbaar en zullen me altijd bij blijven.

- In 1998 besloten we binnen een paar dagen tot de aankoop van een flat in Boekarest, terwijl het in die tijd niet gebruikelijk was als buitenlander om eigenaar te zijn van onroerend goed. Het appartement werd geopend door Emil Constantinescu en bedoelt voor de opvang van kinderen met kanker in het weekend. In Roemenië was het heel gebruikelijk dat ouders in het ziekenhuis zelf voor hun kinderen moesten koken. In het weekend werden ziekenhuizen gesloten en dan was verblijven op straat vaak de enige optie. Tien jaar geleden is het appartement voor de aankoopprijs overgegaan naar Stichting Pavel die op dezelfde leest het werk voortzet.

Wij ondersteunen nog steeds hun doelstellingen met goederen.

- In de plaats Eldeni knapten we een oude vrachttal op om aldaar zo'n 80 bejaarden te huisvesten. Zij kwamen van de nabij gelegen vuilnisbelt en hadden geen kinderen of hadden hun eigen kinderen overleefd. Wij gaven hen een thuis, voedsel, warmte en sanitair. Jaren later voerde omroep Max actie om dit tehuis op te knappen en naar een hoger niveau te brengen.
- In Râmnicu Sărat staan de tehuizen van CITO. Een verzorgingstehuis voor zwaar gehandicapte kinderen en jong volwassenen. Hier zijn we in staat geweest om verwarming aan te leggen omdat in de vertrekken tijdens de winter geschaatst kon worden. Kinderen lagen bij elkaar in bed om elkaar warm te houden. Ook CIA, een complex voor opvang van bejaarden hebben wij vanaf het begin ondersteunt. Het mooie is dat ons eerste weeskind Ionut hier vrijwilligerswerk verricht en regelmatig chocolaatjes uitdeelt aan bejaarden.
- In Stâlpu lukte het ons om aan verwarmingsbuizen gekluisterde kinderen, die leden aan automutilatie en waarvan velen besmet waren met AIDS, te bevrijden en een menswaardig bestaan te geven.
- In Bisoca wisten we een internaat op te knappen die afgekeurd was door de keuringsdienst van waren. In de slaapvertrekken liepen ratten, het dak lekte en de ramen tochten als de ziekte. We vervingen de daken en het sanitair en zorgden voor een goede keuken.
- Naast Roemenië hebben we ook al ruim 25 jaar een goede samenwerking met verschillende tehuizen en revalidatiecentra in Hongarije. Tien jaar geleden vonden we bij het opknappen van een pastorie werd er een tijdscapsule gevonden met oude brieven van zo'n 150 terug in de tijd. Dit vertelde veel over het leven toen.

Destijds heb ik een door mijzelf handgeschreven brief toegevoegd aan de tijdscapsule en samen met Gusztáv Fodor deze opnieuw in de muur ingemetseld.

- De inval van Rusland in Oekraïne op 24 februari 2022 was een moment dat mij goed is bijgebleven. Gusztáv Fodor belde mij om zes uur in de ochtend met deze boodschap en om 12.00 uur stonden onze vrijwilligers aan de grens met hulpgoederen om de eerste vluchtelingen op te vangen. Duizenden kubieke meters met hulpgoederen en honderden tonnen aan voedsel zijn inmiddels via onze kanalen in Oekraïne bezorgd.

Dit is zomaar een willekeurig greep uit de meer dan 50 keer dat ik projecten ter plaatse geïnventariseerd en geïnspecteerd heb. Vaak krijg ik de vraag of het allemaal wat uithaalt en of de bekende druppel op de gloeiende plaat wel verschil maakt. Dan zou ik graag willen eindigen met de woorden van Joop Heerschop.

"Beter 1% hulp dan 100% medelijden".

Met onze hulp hebben we kinderen en gezinnen gedurende de 33 jaar dat we actief zijn een zetje in de rug gegeven, konden we hun leed verzachten en hun omstandigheden verbeteren. En daar gaat het ons om.

Eric de Jong

Interview met vrijwilliger Jeroen Linck

Vrijwilliger Jeroen Linck over SKIN:
"een gezellige groep mensen die hard werkt voor een goed doel."

Jeroen Linck helpt op zaterdag 11 mei met het laden van transport 327.

Jeroen Linck (35) is sinds 2016 als vrijwilliger actief voor de stichting. Hij is door zijn vader Dick Linck erbij betrokken geraakt. Jeroen: "Ik werkte na mijn opleiding als Maritiem officier als machinist werktuigkundige op de grote vaart en was dan drie

maanden op zee en daarna twee maanden op de wal. In die twee maanden hielp ik mijn vader met werkzaamheden voor de stichting." Jeroen deed van alles. Mee met de vrachtwagen om goederen op te halen, controle van technische apparatuur zoals scootmobielen en helpen met het laden van een transport. In 2018 stapte hij over naar een andere werkgever waardoor hij een werkritme kreeg van week op, week af. In de week dat hij aan de wal was, werkte hij als vrijwilliger voor de stichting.

Inmiddels is Jeroen werkzaam bij de energiecentrale van het Amsterdam UMC en heeft hij een regelmatig werkritme. Jeroen: "Dat is wel relaxed". Maar meewerken doet hij nog steeds. Jeroen helpt met het laden van de reguliere transporten en was de afgelopen maanden actief betrokken bij het laden van de ziekenhuisbedden die het Amsterdam UMC aan SKIN doneerde. "Het gebeurde na werktijd, dus het was voor mij heel gemakkelijk om aan te sluiten en te helpen. En ik heb de tijd. Daarnaast vind ik het belangrijk iets maatschappelijks te doen naast mijn werk. Aanvankelijk dacht ik aan iets internationaals. Nu combineer ik dat eigenlijk. We doen het werk in Nederland en de hulp gaat over de grens naar de mensen die het in Oost-Europa nodig hebben. Dan lever je een maatschappelijke bijdrage en daar gaat het om."

Geen nieuwsbrief meer of bent u verhuisd?

Wilt u geen nieuwsbrief meer ontvangen of heeft u een nieuw adres?
Geeft u dat dan aan ons door.

Per e-mail naar: info@kindereninnood.nl Of per brief aan: Postbus 112, 1400 AC Bussum

De volgende nieuwsbrief verschijnt in de winter van 2024. Heeft u een leuk stukje of idee?
Stuur dat dan voor 1 november in naar socialmedia@kindereninnood.nl.

Voor onze Nieuwsbrief maken wij foto's. Mocht u bezwaar hebben, dat uw foto gepubliceerd wordt, neemt u dan contact op met een van de bestuursleden.

Hamer

A D V O C A T E N

ARBEIDSRECHT | BESTUURSRECHT | ERFRECHT | FAMILIERECHT | ONDERNEMINGSRECHT | STRAFRECHT | VASTGOEDRECHT
Nieuwe 's-Gravelandseweg 5-1 te Bussum www.hameradvocaten.nl

website coach

- Websites
 - Online marketing
 - SEO
 - Hoger in Google
- Email marketing

website-coach.nl / 06 - 103 98 245

SINDS 1918

GROTENHUIS

INSTALLATIE BURO

Grotenhuis Installatie Buro

Spiegelstraat 10 | 1405 HW | Bussum
035 - 691 30 74 | info@grotenhuis-ib.nl

Speciale noemenswaardige transporten

Van alle transporten die we dit eerste half jaar hebben georganiseerd willen we aan een aantal speciale aandacht geven.

Eerste rechtstreekse transport naar Oezjhorod in Oekraïne

Dankzij een samenwerking met de Stichting Drivers for Hope, vertrok op 18 maart 2024

De truck van Drivers for hope is geladen en klaar voor vertrek naar Oezjhorod in Oekraïne

Drivers for Hope chauffeurs Gerard Dunnink en Bas Timmerman nadat de truc gelost is.

in Oekraïne, waar de opslaglocatie van onze contactpersoon Rudolph Balazhinec is gevestigd. De reis verliep voorspoedig tot aan de grens tussen Hongarije en Oekraïne, waar een kilometerslange wachtrij van vrachtwagens voor enorme vertraging dreigde te zorgen. Dankzij een interventie van Gusztáv Fodor, kregen de Drivers for Hope prioriteit en voorrang.

Onder politiebegeleiding passeerden zij de kilometerslange wachtrij van vrachtwagens. Op woensdagavond 20 maart kwamen zij aan in Oezjhorod, waar het team van Rudolph Balazhinec klaarstond om de goederen uit te laden. Op 27 maart werden de kratten met kleding en het voedsel verspreid onder Oekraïense dorpen aan het front.

Een transport van de gedoneerde ziekenhuisbedden van het A UMC komen op 3 mei aan bij het ziekenhuis in Cluj-Napoca in Roemenië.

Transporten met gedoneerde ziekenhuisbedden van het Amsterdam UMC
Dankzij een forse donatie van ziekenhuisbedden die het Amsterdam UMC verving

voor nieuwe bedden, waren we in staat deze op transport te zetten naar ziekenhuizen in Roemenië (Brasov en Cluj-Napoca), ziekenhuizen in Oekraïne en ziekenhuizen en bejaardentehuizen in Hongarije.

De instellingen in Roemenië en Hongarije betaalden zelf het transport. Het transport van de ziekenhuisbedden voor Oekraïne werd gesponsord door Stichting Dorotty en Stichting Werk in Uitvoering.

Eerste transport naar Slowakije door vrije rijders Henk en Els Cats

Eerste transport naar Slowakije door vrije rijders Henk en Els Cats

Op 20 april hebben we onze lading aangevuld met hulpgoederen van SKIN in Bussum. Mooi afgevuld met de bananen-

De truc van Hendrik-Jan van Loo met chauffeurs Henk en Els Cats in Krčava, Slowakije.

dozen zijn wij klaar om de 29e de spullen naar Rudolph in Krčava in Slowakije te brengen.

En dan is het zover en vertrekken wij (Henk en Els) op maandagochtend 29 april om 05.00 uur met frisse moed met de DAF-truck van Hendrik-Jan. Overnachten doen wij bij Zakrzów om 21.00 uur.

Op 30 april weer verder met een mooie uitdagende rit met, vooral het laatste stuk, wat slechtere wegen. De truck heeft het goed doorstaan gelukkig.

Op het laatste stuk van de E50 een paar keer onze locatie laten weten aan de ontvangers en om 14.30 uur kwamen wij in Krčava aan. Daar werden wij snel gelost en alles werd netjes onder een groot afdak gezet. Een heel diverse lading waar ze erg blij mee waren.

Een gedeelte gaat gelijk in een bus en wordt naar de Oekraïne gebracht.

Wij kunnen helaas niet blijven staan met de truck en gaan dus direct weer terug richting huis. Op 1 mei mogen vrachtwagens vanwege de dag van de arbeid in Slowakije niet rijden, tenzij je een ontheffing hebt. Wij vinden na 1,5 uur rijden een mooie plek boven op een berg en hebben zomaar een heerlijke rustdag in de Slowaakse natuur.

Op 2 mei weer achter het stuur en na een paar wisselingen van chauffeur en overnachting komen wij op 3 mei om 15.00 uur weer in Hilversum aan.

Met deze speciale rit hebben wij weer (met z'n allen) veel mensen blij kunnen maken. En dat is het doel van Stichting Kinderen in Nood.

Els en Henk Cats

Nieuws uit de Haven

Op de eerste plaats een warm welkom aan onze nieuwe vrijwilligers. Fijn dat jullie ons team zijn komen versterken. Mede dankzij jullie en al onze andere trouwe mensen is er op de Haven weer heel wat werk verzet en konden wij de 17 transporten die er vanaf december 2023 geweest zijn, realiseren.

Niet al deze transporten gingen vanuit ons depot: er waren zes transporten met ziekenhuisbedden, die bij het UAMC geladen werden en rechtstreeks naar de ziekenhuizen in Hongarije, Roemenië en Oekraïne gingen. Dank aan Dirk van der Grift, onze eigen vrijwilligers en de mensen van het UAMC die hielpen bij het laden van de wagons.

De overige 8 transporten gingen wél vanuit Bussum. Honderden Nijhoftassen met uit-

gezochte kleding, dozen met kinderkleding, ziekenhuismateriaal, ondergoed, nachtkleding, keukenlinnen, schoenen, lappen, lakens, handdoeken, fietsen, school- en hobbyspullen; elk "dingetje" ging via de ogen en handen van de vrijwilligers. Ook dekens, dekbedden en kussens zijn fantastisch materiaal om de kleinste hoekjes en gaatjes in de truck mee op te vullen.

Behalve dozen en tassen gaan ook kisten van ruim een kub met keukenapparatuur, speelgoed, elektrische apparaten, winterkleding en laarzen vanuit de Haven mee op transport.

Bij de transporten in april konden we kisten met paaschocola meesturen. Het doet ons natuurlijk heel veel goed als we foto's van snoepende kinderen terugzien. En ook de foto van knutselende kinderen spreekt boekdelen.

Oekraïens meisje in vluchtelingenopvang in Roemenië met een voedselpakket.

Jongetje in Zaporizja, Oekraïne met iets lekker uit een voedselpakket.

Stand van zaken resultaten mei 2024

17 Transporten

9 met hulpgoederen
8 met ziekenhuisbedden Amsterdam UMC

Speciale acties tot en met mei 2024

3 x financiële donatie voor
voedsel en medicijnen voor
ziekenhuis Oekraïne, regio
Odessa

2 x financiële donatie tbv
voedsel inkoop voor
burgers en slachtoffers aan
het front in Oekraïne

3 x financiële donatie voor
voedsel en hygiënische
middelen tbv Oekraïense
vluchtelingen in Roemenie

Aanschaf autobanden tbv
transport naar front
Oekraïne

Distributie 5000
zadenenveloppen met
groente in Oekraïne en
Roemenië

Paasactie georganiseerd
voor Oekraïense en
Roemeense kinderen

Individuele hulp aan Roemeense gezinnen in nood en financiële ondersteuning voor
Roemeense tehuizen

Met dank aan: Gereformeerde kerk Zwartsluis, Stichting Werk in Uitvoering, Stichting Dorotty, Kiwanis, Ronde Tafel, Protestantse kerk Bussum, United Talent, Stichting Oorsprong zin en doel, Stichting Humane, DierenPark Amersfoort, de heer Van Eis, Steunfonds Fajans en alle andere donateurs en sponsors die ons dit eerste half jaar steunden.

Welke goederen zamelen wij in?

Kleding (onbeschadigd en schoon)

Kleding (voor kinderen en volwassenen), nachtkleding, sportkleding, goede bruikbare schoenen (gepaard), laarzen, sjaals, mutsen, petten, naaimachines en naaispullen, breigaren, lappen. Kleding verpakken in dozen of zakken.

Om te slapen en te leren

Eenpersoonsbedden, eenpersoonsmatrassen (schoon, zonder kringen of vlekken), lakens, slopen, dekens, dekbedden en dekbedhoezen, kinderbedjes, kinderstoelen, babybadjes, badhanddoeken, ziekenhuisbedden.

Dagelijks nodig

EHBO-artikelen, zuigflessen, flessenwarmers, paraplu's, theedoeken, incontinentiemateriaal, handwerk- en hobbymateriaal.

Haarwerken en borstprotheses

Haarwerken en borstprotheses zijn in Oost-Europa voor de meeste mensen niet te betalen. Terwijl er wel een grote behoefte aan is.

Met uw gebruikte haarwerken en borstprotheses kunt u een groot verschil maken.

U kunt ze bij ons inleveren of sturen naar:

Stichting Kinderen in Nood, Vaartweg 25 - 1401 RA Bussum

Om vooruit te komen

Fietsen, buggy's, kinder- en wandelwagens, loopkrukken, wandelstokken, rolstoelen, rollators, scootmobielen, autobanden 15c en 16c.

Spelen en leren

Computers (compleet, minimaal Windows 10, zonder wachtwoord!), speelgoed, gewassen knuffels.

Wat kunnen wij niet gebruiken?

Bloempotten, Boeken, Boxsprings, CD's, DVD's en videobanden, Glas en ander breekbaar aardewerk, Groot en incompleet speelgoed, Grote meubelen, Hoorapparaten en brillen, Incomplete goederen die vuil of stuk zijn, Kledinghangers, Materialen in big bags, Medicijnen (behalve pijnstillers), Medisch schoeisel, Oud of gebruikt materiaal, Planken en stukken spaanplaat, Rieten meubelen en stoelen, Salontafels, Steunkousen, Tuinmeubelen en plastic/kunststof stoelen, Tweepersoonsbedden.

Mocht je twijfelen of wij je spullen kunnen gebruiken, bel voor informatie

06-42917292 of 06-42915809.

Wat kan jij doen?

Word vrijwilliger. Voor informatie bel 06-42917292 of 06-42915809.

Word vaste donateur of als je liever eenmalig wilt geven, kan dat natuurlijk ook.

Nieuwsbrief voortaan digitaal in uw mailbox?

Omdat de kosten voor het versturen van deze papieren nieuwsbrief de afgelopen jaren zijn opgelopen, bieden wij de volgende mogelijkheid. U kunt deze nieuwsbrief ook als pdf-bestand in uw mailbox ontvangen.

Dat is dezelfde versie die ook op de website wordt gepubliceerd.

Wanneer u zich daarvoor opgeeft, wordt uw naam van de papieren verzendlijst af gehaald.

Opgeven doet u via een mail naar info@kindereninneed.nl met in de onderwerpregel

"Ja, ik ontvang de SKIN nieuwsbrief voortaan liever via de mail", met daaronder uw naam en adresgegevens. Dan ontvangt u de volgende nummers alleen als pdf-bestand.

Stichting Kinderen in Nood is ANBI gecertificeerd!

Help kinderen en maak gebruik van belastingvoordeel.

Kinderen steunen met een donatie en de fiscus een handje laten meehelpen? Dat kan! Met een periodieke schenking zijn donaties – groot en klein – fiscaal aftrekbaar.

Zonder bezoek aan de notaris.

Als u uw donatie voor minimaal vijf jaar vastlegt als periodieke schenking, dan kunt u uw gift aftrekken van de belasting. U krijgt dan een deel van het geschonken bedrag terug van de belastingdienst. Wij hebben van de belastingdienst een modelovereenkomst.

Voor meer informatie kunt u mailen naar onze penningmeester Jan Mauritz, penningmeester@kindereninneed.nl of bellen naar 06-53309044

Een eenmalige gift kunt u overmaken naar NL49RABO 0383774241 of NL73INGB 0006217861.

Om eenmalig doneren met één klik mogelijk te maken, plaatsen wij hier een zogeheten QR-code.

U kunt deze scannen met uw telebankieren app, of een QR-code app op uw mobiele telefoon. U wordt doorgelinkt naar onze nieuwe Tikkie-pagina.

INFORMATIE

De stichting is opgericht op 3 september 1990.

Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel onder nummer 41194013.

RSIN-nummer 007961121.

Missie: Primaire ondersteuning van kinderen in nood.

Visie: Stichting Kinderen in Nood draagt bij aan de primaire ondersteuning van kansarme kinderen en gezinnen die in een noodsituatie verkeren, zodat zij een volgende stap in hun leven kunnen zetten.

Hierbij ligt de focus op Oost-Europa. Er werken alleen vrijwilligers binnen de stichting. Alle ontvangen donaties en legaten gaan direct naar hen, die dit het hardst nodig hebben.

Spaans, Ligter & de Boer v.o.f.

administratie ■ belasting ■ managementsondersteuning

Stationsweg 42, 1404 AP Bussum

Telefoon 035-691 65 17 | Fax 084-716 85 06

info@spaansenligterdeboer.nl | www.spaansenligterdeboer.nl

DRUGSADVIES

Wilt u een bijdrage geven voor Stichting Kinderen in Nood?

Scan dan de QR-code of stort uw bijdrage op:

Bankrekeningnummer: NL49 RABO 0383 7742 41

of NL73 INGB 0006 2178 61 t.n.v. Stichting Kinderen in Nood Bussum.

Penningmeester e-mail: penningmeester@kindereninlood.nl

Kamer van Koophandel: 41194013